

predloge, da vprašuje, kjer stopi pred nejasnost, in da rešuje časovna vprašanja, imajoč vedno pred očmi najvišji smoter in najplemenitejši namen: harmonski vsestranski prosvetni napredek slovenskega naroda.

In zatorej se usojamo vprašati naše dramatično društvo, če bi ne bilo umestno, da začne spet izdajati »Slovensko Talijo«.

Motivi, ki so vodili dramatično društvo svoj čas, da je izdajalo »Talijo«, so ostali pač isti še danes. Rekli bi celo, da bi imelo dramatično društvo sedaj še tehtnejši vzrok, da bi izdajalo »Talijo«. Zakaj dramatične predstave v našem novem gledališču so se pomnožile, zanimanje za gledališče narašča vidno; in zatorej mislimo, da bi se tudi »Talijine« knjige dandanes lože razpečavale, nego so se poprej.

Dramatično društvo želi gotovo tudi, da bi se njegovi člani pomnožili in s tem pomnožilo društveno premoženje. Najboljša agitacija za tako pomnoževanje članov pa bi bile »Talijine« dramatične izdaje; marsikdo bi rajši pristopil društvu, če bi dobival kot »spomin« »Talijine« zvezke. Tudi naše domače knjigotrštvo se razvija, in upati je, da bi se knjige »Talijine« sedaj lože spravile med ljudi, nego se je to moglo zgoditi poprej.

Vrhutega, da je dala intendantca v novejšem času marsikaj prevesti iz tujih jezikov, kar bi bilo vredno, da se tudi v tisku objavi in potem čita med občinstvom, začeli so se slovenski pisatelji resno pečati z izvirno dramatiko. Nekaj takih dramatičnih del je objavila zaslužna Gabrščekova »Slovanska knjižnica« v Gorici. Pričakovati pa je še več izvirnih del, ki nam ne bodo na sramoto.

Objavljati in izdajati takšna izvirna ali prevedena dela dramatiška, ki so na odru imela uspeh in ki so jih presodili poklicani, s peresom resno se baveči literati, to bi bila tudi naloga dramatičnega društva.

Zato pa se usojamo ob jubileju našega gledališča vprašati:

»Slovenska Talija« — kje si?

Theatrophilos.

† **Mihael Munkacsy**, slavní ogrski slikar, je umrl dne 1. maja v nekem zdravišču za umobolne blizu Bonna. Munkacsy je bil rojen l. 1846. v ogrskem mestu Munkacsu, odkoder si je pridela tudi svoje ime, kajti po svojem očetu se je pisal *L i e b*. Najprej se je učil mizarstva, potem je prepotoval z nekim slikarjem ogrske gradove in pomagal svojemu mojstru učeč se risanja. Študiral je potem v Monakovem in v Düsseldorfu. Od leta 1872. je bival stalno v Parizu, kjer je kmalu zaslovel kot imeniten slikar. Tiste slike njegove, katerim je podlaga verski sujet, so mu prinesle največ slave. Takšne slike so: »Kristus pred Pilatom«, »Kristus na križu«, »Križanje« in pa l. 1896. dovršena slika »Ecce homo«. Za nas Slovence je Munkacsy zaradi tega zanimiv, ker mu je pri marsikateri sliki — zlasti pri »Kristusu pred Pilatom« — izdatno pomagal naš Juri Šubic. Marsikatero Munkacsyjevo sliko je izvečine dodelal pravzaprav naš Juri Šubic. Munkacsy je našega rojaka imel jako rad in je visoko cenil njegovo slikarsko umetnost... »Oh, moj ljubi Šubic« — je rekel o neki priliki Munkacsy — »ko bi znal jaz tako lepo slikati, kakor znate vi!«...

Razmerje med Munkacsyjem in Jurjem Šubicem nam pojasnijo nekatera pisma Šubičeva v prihodnjih številkah »Ljubljanskega Zvona«.

† **Hugo Badalić**, gimnazijski ravnatelj v Zagrebu in znani pesnik hrvaški, je umrl preteklega meseca v 49. letu svoje dobe. Pokojni Badalić je bil vse-